

Boj vjere u Isusovom imenu

“Po tebi smo odbili svoje dušmane, u TVOME IMENU smo zgazili one koji su se digli na nas.” (Psalam 44:6)

Isus je Petru unaprijed najavio “*da je sotona dobio dopuštenje da ga rešeta kao pšenicu*”. (Luka 22:31) Dakako, isto upozorenje vrijedi za svakog vjernika. Što je naša odluka da slijedimo Krista radikalnija, iskušenja su teža i opasnija. Mi ih moramo shvatiti u ispravnom kontekstu. Ratnici Božjeg kraljevstva mogu biti izvježbani isključivo u borbenim uvjetima. Rešetanje vjernika koje je Gospodin dopustio nema za cilj njihovo rušenje, nego duhovno pročišćenje i jačanje. Dakako, sotonine namjere i ciljevi su potpuno suprotni. On kroz kušnje želi duhovno onečistiti i oslabiti vjernike, uništavajući njihov odnos s Kristom.

U Dvadesetom psalmu vidimo Davidov opis duhovnog boja. On stavlja naglasak na ovo: “*Radovali se tvojoj pobjedi, u IME SVOJEG BOGA dizali stjegove!*” (6) Prema njegovim riječima, on otvoreno i hrabro pokazuje svim demonskim poglavarstvima i vlastima “*da mi vjerujemo u IME GOSPODINA, BOGA našega*”. (8) Nemojmo se osvrutati na izvještaj prirodnih osjetila koja mogu vidjeti samo vidljivu stvarnost. Nije važna brojnost demonske vojske koja se prijeteci postrojila ispred nas. Naša vjera mora biti vidljiva i prepoznata u duhovnom svijetu. U suprotnom nitko nas neće ozbiljno doživljavati. Ishod će biti ovakav: “*Oni posrću i padaju, mi se držimo i stojimo.*” (9)

Demonske sile ne mogu izdržati nalet sile uskrsnuća. Ključan trenutak sukoba nastupa pokretanjem Kristove pobjedničke desnice. Ona obara i ruši demonske sile koje nam se protive. Nikad nemojmo zaboraviti da je Krist u našem srcu nadmoćniji u svakom pogledu od sotone koji je u svijetu.

Prorok Ilija imao je objavu navedenog kada je odlučno izazvao Baalove svećenike na dvoboj: “*Vi zazovite ime svog boga, a ja ću zazvati GOSPODINOVO IME; bog koji odgovori ognjem, pravi je Bog.*” (1. Kraljevima 18:24) Nakon što svećenici nisu uspjeli zapaliti žrtvu, Ilija je “*od kamenja sagradio žrtvenik GOSPODINOVOM IMENU*”. (32) Tim činom stijeg pobjede bio je visoko podignut. Božja sila dala je vatreni odgovor koji nikoga nije ostavio ravnodušnim. Pogledajmo što se dogodilo pred auditorijem cijelog Izraelskog naroda: “*Jahvin oganj pao je i progutao paljenicu i drva, kamenje i prašinu, čak je i vodu u jarku isušio*”. (38)

Prorok Izaija opisuje upotrebu Isusovog imena u teškim okolnostima koje su obilježene napadima duha straha i tamom. On kaže: “*Tko god se od vas boji Jahve, neka poslušava glas njegovog Sluge! Tko hoda u tami, bez tračka svjetlosti, neka se uzda u JAHVINO IME, neka se osloni na svog Boga.*” (50:10) Isus je svjetlost našeg spasenja, ali u periodu iskušenja na nas se može spustiti neobjašnjiva tama. Nema radosti, otkrivenja ili osjećaja Božje prisutnosti. Kamo god se okrenemo vidimo samo mrak, beznade i besmisao.

To je vjerojatno najteža razina duhovnog sukoba. Neprijatelj je vrlo uočljiv i stvaran, a Božje sile kao da nema nigdje. No, to je samo varljiv privid. Mi smo i dalje na Kristovom prijestolju (Efežanima 2:6), osjećali to ili ne. Bog ima toliko povjerenje u nas, da dopušta sotoni spuštanje mračne zavjese. On predviđa da će nas pojava iznenadne tame preplašiti, baciti u očaj, strah i nevjeru, ali Sveti Duh nas hrabri riječima: “*Uzdaj se u Isusovo ime, osloni se na svog Boga!*” U takvim trenucima oružje naše borbe je oslonac na Isusovo ime. Doslovno, to je kao da smo slijepi, a Njegovo ime za nas postaje:

- štap pomoću kojeg hodamo
- oči u tami koje gledaju i vide skrivene opasnosti koje sami ne možemo prepoznati
- noge koje će zaobići prepreke postavljene s namjerom da se spotaknemo o njih.

Čovjek koji nauči hodati vjerom u periodima potpune tame ulazi u višu dimenziju duhovne zrelosti. Iako je naša vjera prvenstveno usmjerena na nevidljivu dimenziju, osjećajni dokaz Božje prisutnosti nam u nekim posebno teškim okolnostima može pomoći da je uspješno nadvladamo. Važno je reći da nikada ne trebamo moliti Boga za takvu vrstu duhovnog iskustva. To trebamo prepustiti Njegovoj suverenoj volji i odluci.

U Izrekama čitamo: *“Tvrda je kula JAHVINO IME, pravednik se utječe k njemu.”* (18:10) Ovdje Isusovo ime vidimo u kontekstu duhovne tvrđave. Zaklon je mjesto u koje ulazimo onog trenutka kad procijenimo da vani više nije sigurno. Pavao nas uči *“da štiti vjere gasi sve goruće strijele zloga”*. (Efežanima 6:16) U duhovnom sukobu prije ili kasnije bivamo zasuti njegovim gorućim strijelama. Ovdje zasad ne vidimo napadačku ulogu Isusovog imena, nego samo obrambenu. Današnja bojna vozila naoružana su najsuvremenijom elektroničkom sofisticiranom tehnologijom. Unatoč tome, ona moraju imati štiti i oklop koji će zaštititi posadu od opasnih napada izvana i tako joj omogućiti nesmetano bojno djelovanje. Kršćani moraju znati i duhovno razumjeti ove objave, žele li preživjeti u nemilosrdnom duhovnom ratu protiv sila tame. U devedeset prvom Psalmu čitamo snažno Božje obećanje koje govori tome u prilog: *“Izbavit ću ga jer me ljubi, zakrilit ga jer poznaje MOJE IME.”* (14)

Slavljenje Božjeg imena je sljedeća razina boje vjere. Otkrivenje ovog predmeta najjasnije je objavljeno u Davidovom životu. Kao prekaljeni ratnik Božjeg kraljevstva prošao je sve razine duhovnog ratovanja.

Okusio je strahote Šaulovog progona, izgnanstva, osamljenosti, izdaje najbližih i osobnih grijeha koji su mu remetili duhovni mir.

U kojoj god okolnosti se nalazio, David je uvijek davao slavu Bogu, čak i kad je tražio oprostjenje za počinjene grijeha. Njegovo duhovno usmjerenje glasilo je: *“Tako ću te slaviti za života, u TVOJE IME ću dizati ruke.”* (Psalam 63:4,5)

Pogledajmo kako je slavljenje Božjeg imena opisano u Četrdeset četvrtom psalmu. Pisac podsjeća na slavnu prošlost Izraela i Božju naklonost koju je iskazao protjerivanjem neprijateljskih poganskih naroda i omogućavanjem Izraelcima da se nastane u obećanoj zemlji. U devetom stihu vidimo *“da su se dičili Bogom u svako doba i NJEGOVO IME su uvijek slavili”*. Poseban naglasak stavljen je na činjenicu da su ljudi bili svjesni toga da ih uzdanje u vlastitu oružanu snagu ne može održati: *“Nisam se pouzdavao u svoj luk, niti me moj mač spašavao.”* (7) Šesti stih otkriva pobjedničku silu kojoj su vjerovali: *“Po tebi smo odbili svoje dušmane, u TVOME IMENU smo zgazili one koji su se digli na nas.”*

Dvoboj protiv sila tame je neizbježan, ali to ne znači da zbog toga trebamo strepiti. Za takvo što nema potrebe. Krist u nama jači je od svakog zla koje se prijeteći postrojilo ispred nas. Bitno je da mi izaberemo mjesto obračuna. Nikada ne smijemo dopustiti sotonu da nam on određuje gdje ćemo se i kakvim oružjem boriti protiv njegovih sila, jer u tom slučaju ćemo sigurno izgubiti.

Nema sumnje, Isusovo ime je borilište
u kojem gazimo neprijatelja.
Od tamo ne izlazi živ!

Kada ta istina iz mentalne suglasnosti bude pretvorena u živu vjeru srca, razumjet ćemo zašto je David s neskrivenim oduševljenjem i sigurnošću izgovorio ove riječi: *“Radujem se i kličem tebi, pjevam TVOM IMENU, SVEVIŠNJI! Moji dušmani krenuli su natrag, pali su i poginuli pred tvojim licem.”* (Psalam 9:3,4)

U Sto osamnaestom psalmu opisana je upotreba Isusovog imena u sukobu protiv zla: *“Pogani su me okružili: uništio sam ih GOSPODINOVIM IMENOM. Opkolili su me odasvud. Uništio sam ih GOSPODINOVIM IMENOM. Opkolili su me poput pčela, ubod im žeže kao zapaljeno trnje: uništio sam ih GOSPODINOVIM IMENOM.”* (10-12) Očito je da ovaj izvještaj govori o otvorenom sukobu vjernika protiv demonskih sila. To je boj prsa o prsa! Psalmist spominje da je opkoljen i napadnut sa svih strana, izboden zapaljenim trnjem, guran u cilju obaranja, ali unatoč tome nije poražen. Moramo poželjeti voditi ovakve slavne duhovne bitke. Vjera u Isusovo ime uništava demonsku silu! Ovdje spomenuta hebrejska riječ za uništenje znači: odsjeći. To je razlog zašto nas Pavao potiče *“da prihvatimo mač Duha, Božju riječ”*. (Efežanima 6:17) Kako je veličanstvena, oštra i djelotvorna sila uskrsnuća u Isusovom imenu.

Tjelesnom umu ove istine izgledaju nestvarno. Međutim, Sveti Duh ih objavljuje upravo zato da bismo obnovili umove Božjom riječju, kako bismo bili u stanju prihvatiti Kristovu misao: *“Hvala Bogu, koji nas uvijek u Kristu vodi u pobjedničkom slavlju!”* (2. Korinćanima 2:14) Grčka riječ pantote koja je prevedena kao uvijek znači: na svakom mjestu, cijelo vrijeme, stalno. Sveti Duh objavljuje Božju volju za sve novorođene vjernike.

Ona glasi:

pobjeda u Kristu dvadeset četiri sata dnevno,
na svakom mjestu.

Prorok Mihej opisuje Krista *“kao onog koji će se uspraviti i na pašu izvoditi svoje stado, Jahvinom silom, veličanstvom IMENA SVOJEGA BOGA.”* (5:3) Mi smo Isusove ovce i On nas vodi na pašu otkrivenja. Zasićenog duha i ispunjeni silom uskrsnuća u stanju smo izvršiti Božju volju. Mihej kaže *“da svi narodi idu, svaki u ime svojeg boga, a mi, mi idemo u IMENU JAHVE, NAŠEG BOGA, uvijek i dovijeka”*. (4:5) Svatko u nešto ili nekoga vjeruje, tražeći životni

oslonac. Mi nemamo i nikada ne bismo trebali imati nikakvu dvojbu.

Prorok kaže da je ovo naše životno usmjerenje i oslonac: uvijek ići, boriti se i pobjeđivati vjerom u Isusovo ime.

(Ovo je ulomak iz knjige ‘Život u imenu Isus’ koju možete pročitati na našoj stranici)